

T.B.M.M.

CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

10/925

Tarih :
Sayı : 395

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Tar-Gel projesi kapsamında köylerde ve ilçe merkezlerinde 4/B kadrolarında Sözleşmeli olarak çalışan Veteriner Hekimlerin sorunlarının ve çözüm yollarının belirlenmesi, eksikliklerinin giderilmesi, geliştirilmesi, ulusal düzeyde koordinasyonun sağlanması, idari ve kurumsal yasal düzenlemelerin yapılması, amacıyla İktüzüğün 104. ve 105. maddeleri gereğince ekte yer alan gerekçeye istinaden bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

1. RAMAZAN KERİM ÖZKAN - BURDUR
2. RASİM ÇAKIR - EDİRNE
3. HÜSEYİN ÜNSAL - AMASYA
4. HÜSNÜ ÇÖLLÜ - ANTALYA
5. RAHMİ GÜNER - ORDU
6. AHMET ERSİN - İZMİR
7. DURDU ÖZBOLAT - KAHRAMANMARAŞ
8. OSMAN KAPTAN - ANTALYA
9. YAŞAR AĞYÜZ - GAZİANTEP
10. ERGÜN AYDOĞAN - BALIKESİR
11. ALİ RIZA ERTEMÜR - DENİZLİ
12. NEVİN GAYE ERBATUR - ADANA
13. ENİS TÜTÜNCÜ - TEKİRDAĞ
14. MEHMET ALİ ÖZPOLAT - İSTANBUL
15. ŞEVKET KÖSE - ADIYAMAN
16. TAYFUR SÜNER - ANTALYA
17. ATILA EMEK - ANTALYA
18. MALİK ECDER ÖZDEMİR - SİVAS
19. İSA GÖK - MERSİN
20. MUSTAFA ÖZYÜREK - İSTANBUL
21. ENGİN ALTAY - SİNOP
22. BİRGİN KELEŞ - İSTANBUL
23. ALİ ARSLAN - MUĞLA
24. MEVLÜT COŞKUNER - ISPARTA
25. AHMET KÜÇÜK - ÇANAKKALE

GEREKÇE

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından 2006 yılında uygulamaya konulan Tar-Gel projesi 4. yılını tamamlamış bulunmaktadır. Bu proje kapsamında halen 2500 civarında Veteriner Hekim 4/B kadrosunda sözleşmeli olarak ilçe merkezlerinde ve çoğunluklarda köylerde görev yapmaktadırlar.

Bu kapsamda görev yapan Veteriner Hekimlerin sözleşmeleri her yıl yenilenmektedir. Dolayısıyla personel her yıl sözleşmesinin yenilenmeyeceği kaygısını taşımaktadır. Üstelik sözleşmenin 12. maddesinin (g) bendinde “ Personelin çalıştığı köyde sözleşmeli personel çalıştırılmasına ihtiyaç kalmadığının Bakanlıkça tespiti halinde sözleşme fesih edilir” denilmektedir. Bu ibare personelin iş güvencesinin olmadığı anlamındadır.

Sözleşme gereği personel köylerde kısıtlı imkanlarda ikamet etmek durumundadır. Kimisi muhtarın verdiği tek göz bir odada veya köy odasının bir köşesinde çalışma hayatı boyunca tayin, terfi, atama ve hizmet süresi hakkı olmaksızın çalışmak durumunda kalmaktadır. Büyük çoğunluğunun il ve ilçe merkezleri ile ilişkisi tamamen kesiktir. Ayrıca bu personel Veteriner Hekim olmasına karşın kadroları “Tarımsal Yayımcı” olup Çiftçi Eğitim ve Yayım Şube Müdürlüğüne bağlı olarak sadece yayım çalışması yapmakla yükümlüdürler. Bu çalışmalarını yapabilmek için ise hiçbir eğitim ve yayım materyali yoktur. Veteriner Hekimlik diplomasına sahip olmalarına karşın köyde mesleklerini icra etmeleri ve muayenehane açmaları sözleşmeleri gereği yasaktır. Oysa 6343 sayılı yasanın 8. maddesinde “ Her Veteriner Hekim hayvanların muayene ve tedavisi için muayenehane açabilir” denilmektedir. Hayvanlara müdahale etme yetkisi olmaması nedeniyle köylülerle bir çok zaman tartışmalar yaşanmaktadır. Köylüler doğal olarak köylerinde ikamet eden Veteriner Hekime hayvanlarını muayene ettirmek istemektedir. Ancak bu personel hayvanlara müdahale ettiğinde sözleşmeye uymamakla suçlanmaktadır.

Aynı fakültelerden mezun olan ve Kadrolu çalışan Veteriner Hekimlerle, sözleşmeli personel arasında özlük hakları açısından bir çok olumsuzluklar bulunmaktadır. Bunlardan en önemlisi eş durumu dahi olsa tayin, yer değiştirme hakkı tanınmamasıdır. Dolayısıyla bir çoğu aile bütünlüğü bozulmuş, eşi ve çocukları bir tarafta kendisi yalnız başına köyde emekli oluncaya kadar ikamet etme zorunluluğundan dolayı psikolojik sorunlar yaşamakta ve gelecek kaygısı içine girmektedirler. Buda doğal olarak çalışma şevk ve performanslarını olumsuz yönde etkilemektedir. İlçe merkezlerinde çalışanların hiçbir imza yetkisi bulunmamaktadır. Çalıştıkları yerde tamamen etkisiz ve yetkisiz olarak görev üstlenen bu personelin maaşlarında kadrolu çalışanlara göre 400 TL fark bulunmakta ve çalıştıkları yıllar hizmet süresinden sayılmadığından maaş artışlarından faydalanamamaktadırlar. Hizmet içi eğitim faaliyetlerine katılamamakta, yurt dışı görevlendirmelerde değerlendirilmemekte olup hiyerarşi sıralamasında en sonda yer almaktadırlar. Bu durumda sözleşmeli bu personel üzerinde psikolojik bir baskı oluşturmaktadır. Köyde yalnız başına bu çalışma şartları özellikle bekar bayanlarda ve eşleri çalıştığından dolayı ayrı yaşayan, hatta çocuklarını köy ilkokulunda okutma zorunluluğunda kalan veya ebeveynlerinin yanına göndermek durumunda olan personel için hiç de iç açıcı bir durum değildir.

Yaşanmakta olan bu olumsuzluklar Anayasa'nın Temel Hak ve Hürriyetler ilkesiyle bağdaşmamaktadır. Dolayısıyla anılan personelin hak ettiği özlük haklarından eşdeğer görev yapan meslektaşları gibi yararlanmaları için 4/A kadrolarına geçirilerek, merkezlerde görev üstlendirilip gerektiğinde köylere intikalinin sağlanması temel adalet anlayışı ve sosyal yaşamın bir gereği olduğu gibi, derhal giderilmesi gereken önemli bir sorun olarak acilen gündeme alınmalıdır.

